

بررسی توزیع فراوانی انواع اختلالات گفتاری در دانش آموزان پایه های اول و دوم دوره ابتدایی مدارس شهر اصفهان در سال ۱۳۷۷-۷۸*

بیژن شفیعی^۱

جدول ۱. توزیع فراوانی انواع اختلالات گفتاری

نوع اختلال	دختر	پسر	جمع	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)
اختلال در تولید صدایها	(۰/۷)	(۱)	(۹/۳)	(۱۴)	(۰/۷)	(۱۵)
اختلال در روانی کلام	(۰)	(۰)	(۰)	(۰)	(۰)	(۰)
اختلال در صوت	(۰)	(۰)	(۰)	(۱/۲)	(۲)	(۰/۷)
اختلال در تشديد	(۰)	(۰)	(۰)	(۲/۳)	(۳)	(۱)
جمع	(۰/۷)	(۱)	(۱۲/۷)	(۱۹)	(۱۲/۷)	(۶/۷)

اختلالات تولیدی و تشیدی با شیوه این اختلالات در سایر کشورها تطابق نسبی دارد ولی شیوه اختلال صوتی در مطالعه ما کمتر از سایر کشورهاست (۳، ۴). در مورد اختلال در روانی گفتار (لکت) جای تعجب است که حتی یک مورد نیز یافت نشد که احتمالاً به علت کم بودن حجم نومه مورد بررسی و نیز تفاوت در معیارهای مورد نظر در بررسیهای مختلف است. در مورد نسبت ابتلا پسران به دختران مطالعات مشابه در سایر کشورها نسبت ۳ به ۱ و یا ۴ به ۱ را گزارش کرده اند (۳) ولی بر اساس نتایج بدست آمده از این پژوهش نسبت پسران به دختران ۱۹ به ۱ بدست آمد. احتمالاً فرهنگ حاکم بر جامعه ما که دقت و حساسیت بیشتری بر دختران نسبت به پسران اعمال می نماید می تواند عامل این تفاوت باشد.

در مقایسه نواحی آموزش و پرورش شهر اصفهان ناحیه ۳ دارای بیشترین و ناحیه ۲ دارای کمترین شیوه اختلالات گفتاری بود. در مورد شیوه بالای اختلالات گفتاری در ناحیه ۳، با توجه به اینکه ساکنین این ناحیه به طور نسبی و ضعیت اقتصادی-اجتماعی بالاتری دارند، می توان گفت که صرفاً و ضعیت اقتصادی-اجتماعی بالا نمی تواند تضمین کننده رشد گفتاری بهتر باشد و قطعاً عوامل دیگر همچون صرف وقت بیشتر با کودکان توسط والدین در این زمینه موثر است.

قدرتانی و تشکر

از شورای پژوهشی آموزش و پرورش استان اصفهان، نیز خانمهای فاطمه درخشندۀ، مریم زنگی، اعظم بکتاشیان، لیلا قسیسین، زهرا امینی و آقای اکبر بهرامی که در انجام این پژوهش همکاری کردند، سپاسگزاری می نمایم.

* این طرح با شماره ۱۰۵۲۹۷۱ ب در دفتر پژوهش آموزش و پرورش استان اصفهان ثبت شده است و هزینه آن از محل اعتبارات این دفتر پرداخت گردیده است.
۱- گروه گفتاردمان، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی استان اصفهان، اصفهان.

گفتار شایعترین راه برقراری ارتباط بین انسان‌ها است که به‌طور خود به‌خود، با قرار گرفتن در معرض تحریکات محیطی و گفتاری دیگران در کودک شکل می‌گیرد (۱). برخی از اختلالات گفتاری نه تنها روی برقراری ارتباط تأثیر می‌گذارند بلکه می‌توانند تحصیل و زندگی اجتماعی فرد را نیز مختل نمایند. شیوه اختلالات ارتباطی در آمریکا در حدود ۱۰ درصد گزارش شده است (۲). منبع دیگری نیز شیوه اختلالات گفتاری را بین سنین ۵-۲۱ سالگی حدود ۵ درصد ذکر کرده است (۲). متأسفانه در شهر اصفهان اطلاعات دقیقی از توزیع فراوانی اختلالات گفتاری در دست نیست.

به‌همین منظور این مطالعه با هدف بررسی توزیع فراوانی انواع اختلالات گفتاری در نواحی پنج‌گانه شهر اصفهان بر روی دانش آموزان پایه‌های اول و دوم ابتدایی مدارس عادی انجام شد.

این پژوهش به صورت یک مطالعه مقطعی در سال ۱۳۷۷-۷۸ اجرا شد. شرط ورود به مطالعه تحصیل در پایه اول یا دوم دبستان در نواحی پنج‌گانه آموزش و پرورش شهر اصفهان و داشتن توانایی پاسخگویی به آزمونهای ارزیابی اختلالات گفتاری بود. دانش آموزانی که دارای مشکلات شنوایی، بینایی، حرکتی شدید و مشکلات ذهنی بودند از مطالعه خارج شدند. جامعه آماری مورد مطالعه شامل تمامی دانش آموزان پایه‌های اول و دوم و حدود ۳۰۲۱۲ نفر بود که یک درصد این تعداد، یعنی ۳۰۰ نفر، شامل ۱۵۰ دختر و ۱۵۰ پسر به صورت تصادفی انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. بدین ترتیب که در هر ناحیه ۶ مدرسه، ۳ مدرسه دخترانه و ۳ مدرسه پسرانه، به صورت خوشای و از هر مدرسه ۱۰ نفر به طور تصادفی انتخاب شدند.

با مراجعه کارشناسان آسیب‌شناسی گفتار و زبان به مدارس مورد نظر، دانش آموزان مورد مطالعه ابتدای تحت ارزیابی غربالی قرار گرفته و در صورت داشتن احتمال مشکل گفتاری، برای ارزیابی دقیق به مراکز گفتار درمانی معرفی می‌شدند و در نهایت وجود یا عدم وجود اختلال گفتاری و نوع آنها مشخص می‌گردید. در مرحله آزمون غربالی آزموندهای یک سری تصاویر سریال را تعریف می‌کردند و در مرحله آزمون تکمیلی توسط آزمونهای گفتاری رایج شامل آزمون اولیه، آزمون شدت لکت، آزمون صوت و تشید و پلیسون، نوع اختلال گفتاری به دقت تعیین و ثبت می‌شد.

توزیع فراوانی انواع اختلالات گفتاری در کل و به تفکیک جنس در در جدول ۱ آمده است. بر اساس نتایج مطالعه، ۶/۷ درصد از دانش آموزان دارای انواع اختلالات گفتاری بودند. نسبت پسران مبتلا به دختران ۱۹ به ۱ بود. نتایج بدست آمده از این پژوهش نشان می‌دهد که فراوانی نسبی

مراجع

- ۱- شفیعی، ب. اختلالات گفتاری. دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ۱۳۷۲.
- ۲- Shames G. Elizabeth H. *Human communication disorders*. USA; 1986.
- ۳- Kaplan H. Sadok L. *Synopsis of psychiatry*. USA: William & Wilkins; 1988.
- ۴- شاپی، ب. ماهیت و درمان اختلالات تولیدی. دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ۱۳۶۴.